

[Ole Espersen]

der kan hjælpe folketinget til ikke i huj og hast, men velgennemtænkt at bekæmpe det problem, som filmvold og videovold er i dag.

Jeg er glad for tilslutningen til øgede bevillinger til det kriminalpræventive råd, som har vist en betydelig evne til at forvalte de små midler, det har i øjeblikket, og jeg er overbevist om, at de større midler, det nu får, vil blive forvaltet lige så godt.

Til hr. Bernhard Baunsgaard skal jeg kun sige, at en forenklet indsats, når det drejer sig om bedømmelsen af voldssager, ikke består i på nogen måde at svække retsgarantierne. Bedømmelsen af gerningsmandens handling skal være lige så omfattende, lige så dybtgående, lige så kvalificeret, som den er i dag. Men vi har en bestemmelse, der er mere kompliceret end i nogen andre lande, når det drejer sig om vurderingerne af følgerne af handlingen, og det må nu engang først og fremmest være handlingen som sådan, vi straffer.

Så er der det afgørende spørgsmål med hensyn til afsoning og prioritering heraf, når det drejer sig om voldsdømte. Jeg er enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at vi ikke skal lægge os fast på en permanent forøgelse af fængselskapaciteten, men jeg er også enig med regeringen i – og den forrige regering havde den samme opfattelse – at de ventelister, vi har i øjeblikket, er for lange, og at vi må søge at bringe dem ned, herunder ved midlertidige forøgelser.

Men når det drejer sig om andre foranstaltninger for at nedbringe ventetiderne, mener jeg, disse andre foranstaltninger skal være led i en overordnet kriminalpolitik, som automatisk fører til en nedbringelse af ventetiderne. Her tænker jeg specielt på overvejelserne om prøveløsladelse og på overvejelserne om mindre brug af frihedsstraffe i det hele taget og brug af andre former for sanktioner i stedet. Det er led i mit partis overordnede kriminalpolitik, og det vil selvfølgelig få disse praktiske konsekvenser, som beslutningsforslaget giver udtryk for.

Lad mig afsluttende gentage det, jeg sagde indledningsvis, nemlig at jeg synes, det er væsentligt, at folketinget i dag i forhåbentlig fuld enighed vedtager dette handlingsprogram om en øget indsats mod volden.

Ebba Strange (SF):

Jeg hørte med interesse på hr. Bernhard Baunsgaards omtale af teorierne om, at antallet af et lands frihedsdømte stort set vil svare til eller ligge lidt i overkanten af den fængselskapacitet, landet er i besiddelse af. Det var nogle teorier, som Flemming Balvig gjorde rede for allerede for flere år siden, og som byggede på nogle erfaringer, man havde gjort i forskellige amerikanske stater. De er altså velunderbyggede, og derfor tror jeg også på dem.

På den baggrund og på baggrund af hr. Bernhard Baunsgaards indlæg i øvrigt vil jeg gerne spørge, hvor konsekvensen og sammenhængen er i den politik, som de forskellige radikale medlemmer lægger på bordet. Jeg tror, hr. Bernhard Baunsgaard mener det, han siger, når han står heroppe på talerstolen og siger det. Men samtidig ved vi altså, at de radikales medlem i finansudvalget stemmer for, at der indrettes nye afsoningspladser i det, der tidligere var Gribskovlejren, og som blev brugt til militærnægtere. Det synes jeg stemmer meget dårligt overens med hr. Bernhard Baunsgaards indlæg, og jeg vil gerne have at vide, hvem det egentlig er, der tegner de radikales kriminalpolitik, om det er hr. Bernhard Baunsgaard eller det er den finanspolitiske ordfører.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Den radikale indstilling, som deles af hele gruppen, er den, at også et menneske, der er dømt for overtrædelse af landets love, er et menneske med menneskerettigheder. Der findes i øjeblikket ca. 4.000 dømte medborgere, som venter på at komme til at afsone en fængselsdom, og ca. 4.000 venter på at komme til at afsone en hæftestraf. Vi kan ikke pludselig benåde alle disse mennesker, vi kan ikke pludselig skære straffen ned til det, for hvad så med dem, der af en eller anden grund har begyndt afsoningen af tilsvarende straffe og måske oven i købet – da nogle af dem har ventet i årevis – er færdige med det? Derfor må vi have ryddet op. Jeg vil gentage, sådan at også fru Ebba Strange har hørt det: det kan ikke hjælpe noget at tro, at problemet ordnes bare ved, at man forøger fængselskapaciteten midlertidigt eller varigt, uden – og det føjede jeg til, men det lagde fru Ebba Strange måske ikke tilstrækkeligt mærke